

UKA20/125
13.10.20.
Aqqa Samuelsen

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi gennem en koordineret planlægning opfylder de behov vi har på de socialfaglige områder; dvs. varme hænder indenfor pædagogområdet, hos sygeplejen og i psykiatrien.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Som følge af, at vi i de senere år mange med behov for støtte med socialfaglig service og fordi det medfører større behov for socialfaglig personale end nogensinde før, er vores behov for disse faggruppe vokset .

I hele landet har vi stort behov for varme hænder, uanset om disse er socialrådgivere eller andre faggrupper inden for pædagogområdet eller inden for det sundhedsfaglige område.

Inuit Ataqatigiit har som mål, at alle børn, uanset hvor de kommer fra, skal have gode opvækstvilkår. At de skal have adgang til godt liv, hvor de kan få opfyldt deres drømme. Hvis dette skal nås, og hvis man skal give børnene et godt grundlag for deres fremtid, er nogle af behovene at der være faglært personale vuggestuer og børnehaver med gode vilkår. Derfor kan vi her i landet ikke undvære faglærte pædagoger, og vi er ikke uenige om, at pædagogernes løn og ansættelsesvilkår skal prioriteres i det politiske arbejde.

Inuit Ataqatigiit har i deres socialpolitik realiseret sunde familier og enkeltpersoner. Vi respekterer den enkeltes ret til selv at kunne vælge, og det er med dette udgangspunkt at den socialfaglige service skal udføres.

Børn og unge er vores lands fremtid. Derfor skal alle børn her i landet have bedst mulige levevilkår. Børn skal vokse op hos deres forældre med trygge omgivelser. Man skal holde tvangsfjernelser af børn fra deres forældre på et absolut minimum. Forældre med behov for at lære om opdragelse skal støttes for at sikre at deres børn får en tryk opvækst. Dette skal sikres gennem tidlige indsatser som sikrer positive resultater for såvel barn og forældrene.

Hvis arbejde som socialrådgiver skal være mere opmuntrende, og hvis vilkårene skal forbedres samt for at sikre at vi får flere socialrådgivere, så er forbedringer af forhold som socialrådgivere arbejder under et af mulighederne. Man skal kikke på socialrådgivernes daglige vilkår. Hvis borgerservicen skal forbedres, så skal der sættes et maksimum som bygger på en realistisk vurdering på hvor mange sager en enkelt rådgiver kan løfte, for det ville være uansvarligt at en enkelt socialrådgiver skal have ansvaret for 60-100 sager. Sådanne vilkår på arbejdspladserne er usunde for de ansatte og det er ligeledes uacceptable vilkår. Ud over at sådanne vilkår medfører stress, så kan enkelte socialrådgivere ligeledes miste lysten til at arbejde som socialrådgivere og dermed kan vælge at sige op og søge andre erhverv.

Disse medfører mangel på rådgivere og som følge heraf bliver der stor udskiftning blandt personale. Disse forhold er ikke til gavn for os alle.

Derfor synes tiden til at være moden til, at vi retter et særligt fokus på de vilkår vi tilbyder vores socialfaglige personale og vurdere de forhold der i dag eksisterer. Inuit Ataqatigiit arbejder for at løfte folks daglige levevilkår.

Inuit Ataqatigiit har altid som mål at løfte folks daglige levevilkår og sundhed, idet vi har brug for alle som kan være med til at sikre samfundets udvikling. Der er det vigtigt at vi i særlig grad har fokus rettet mod samfundets svage, som for eksempel psykisk syge borgere, de ældre samt børn.

Vi lægger vægt på, at dem der skal modtage lægebehandling, modtager behandlingen under trygge rammer og at behandlingen sker så hurtigt som muligt, idet hurtig diagnose for en eventuel sygdom er med til at sikre at man bliver rask.

Alle borgere her i landet, uanset bosted, skal sikres den bedst mulige service fra sundhedsvæsenet. God behandling som også sker til patienternes tilfredshed skal varetages af faglært og hengivent personale. For at opnå dette mener Inuit Ataqatigiit at det nødvendigt at man til stadighed videreuddanner, udvikler og dygtiggør personale.

Udvikling inden for social- og sundhedsområdet skal ske ud fra forebyggelse og tidlige indsatser.

Inuit Ataqatigiit er bekendte med, at livsstilssygdomme er i fremgang ude i verden. Dette vil fremadrettet påføre sundhedsvæsenet store udgifter. Derfor må vi som samfund være opmærksomme på, at forebyggelse samt tidlige indsatser er blandt det vigtigste redskaber for at modvirke denne tendens.

For at udvikle og benytte telemedicin er det nødvendigt at området bliver videreudviklet inden for sundhedsvæsenet. Dette er vigtigt for at inddrage flest mulige borgere og bygdernes sundhedsstationer i udviklingen.

Sundhedspersonalet som har en vigtig position ude på kysten, skal sikres løbende efteruddannelse. Derfor skal blandt andet sundhedsfaglige uddannelser ikke kun ske i en enkelt skole, men kan også tilbydes mere decentralt.

Den stadigvæk voksende centralisering i sundhedsvæsenets struktur medfører uheldige konsekvenser for borgernes mulighed for trygt at kunne opsøge deres egen læge. Man skal genoverveje den øgede centraliseringen indenfor sundhedsvæsenet.

Den store administration vi har skabt her i landet skal ændres. Vi skal reformere vores administrative struktur, så den er i overensstemmelse med vores samfundsmæssige værdier og vores behov. Her kan vi pege på Kommune Qeqertaliks forenkling af administrationen. Vi skal nedbringe vores store forbrug af eksterne konsulenter, hvor vi laver en struktur med mennesket i centrum og ud fra de varme hænder vi har til rådighed.

Vi skal nedbringe brug af eksterne konsulenter, hvor vi i en samlet planlægning får overblik over vores behov inden for det socialfaglige område, indenfor pædagogområdet og sundhedsfaglige område samt vores behov inden for psykiatriske område.

Vi skal involvere os mere synlig i beskyttelsen af psykologernes virke og i beskyttelsen af betegnelsen, idet vi kan se og mærke, at de kan have hårde sager og vil være vigtige for de kommende klienter, hvorfor Inuit Ataqatigiit er glade for at man er opmærksomme på folks daglige levevilkår.

Vi har brug for lokale psykiatriske behandlere, idet disse kan tale direkte med folk og kan være med til at løfte dem. Der kan vi ikke undvære folk med psykiatrisk viden, idet de udfører et stort stykke arbejde, ligesom vi kan sikre dem gode vilkår og rammer.

Vi vil benytte punktet til at gøre opmærksom på, at vi til dette efterårssamling har fremsat et forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges, at iværksætte et reformarbejde der tager udgangspunkt i Skatte- og velfærdscommissionens anbefalinger på skatte – og velfærdsområdet. Vi kan ikke undvære at skulle udvikle socialfaglige, pædagogiske og sundhedsfaglige samt psykiatriske område. For at sikre vores velfærd fremadrettet har vi brug for at iværksætte en sammenhængende reform og mere decentrale initiativer.

Hvis vi skal have en vellykket social- og sundhedsmæssige og uddannelses indsats, skal vi med mennesket i centrum sikre at de enkelte mennesker er med til at løfte og styrke vores lands økonomi.